

Frijs: Den højtærede Konseilspræsident tog jo stærkt Afstand fra Nedsættelsen af en Kommission. Jeg skal i Forbindelse hermed sige, at jeg tidligere har staaet paa det samme Standpunkt, som den højtærede Konseilspræsident nu staaer paa. Denne Sag er i sin Tid ogsaa drøftet mellem den højtærede Konseilspræsident og mig, og den Gang mente jeg heller ikke, at der var Anledning til Nedsættelse af en Kommission, men hvorledes stod Sagen den Gang? Da var hele Sagen ikke aktuel. Jeg mente, at Tiden slet ikke var inde — og jeg mener, at den heller ikke nu har været inde — til en Forandring af vor Forfatning. Jeg gik ud fra, at den Forfatning, som vi havde, var en brugelig Forfatning, og jeg hævder, at jeg har gjort mit til at vise, at det er en brugelig Forfatning. Altsaa, den Gang var der for mit Vedkommende aldeles ingen Anledning til at gaa ind paa et Forslag om en Kommission. Men nu er Stillingen en anden; Sagen er rejst og lader sig ikke støppe, og saa ønsker jeg, at den skal faa den bedste og grundigste Undersøgelse, inden Forslaget bliver til Lov. Den højtærede Konseilspræsident erklærede jo, at vi stod overfor et kommende Folketingsvalg, og at der vilde Folket udsige sin Dom og efter hans Mening fælde dem, som ikke havde sluttet sig til Regeringens Forslag. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg tror, at det kommer til at ramme nogle af den ærede Regerings Parti ogsaa. Jeg hævder stadig væk, at Lunkenhed for Forslaget har været til Stede, og jeg ser et yderligere Tegn herpaa i, at man har valgt den her i Rigsdagen dog sjældne Fremgangsmaade ved Afgivelse af Betænkningen ikke at indstille Regeringens Forslag til Vedtagelse.

Enevold Sørensen: Ved første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne vor Beredvillighed til at medvirke til en Grundlovsændring i den af Regeringen ønskede Udstrækning, altsaa ændrede Regler for begge Ting's Sammensætning, og tillige vor fulde Villighed til en Forhandling, der kunde søge Muligheden for ad Overenskomstens Vej at skabe en Forfatning, der af de flest mulige kunde modtages med Tillid og Fortrøstning. Vi har i dette Ting paa ethvert Trin været villige til en saadan Forhandling, men det har vist sig, at i bedste Fald er Tidspunktet og Omstændighederne derfor endnu ikke til Stede. Tidspunktet vilde først være inde, naar der maatte vise sig en fælles Forstaaelse

af, at eet maa være givet, Grundlaget for et nyt Landstings Sammensætning kan ikke være økonomiske Privilegier eller Privilegier af lignende Art. Naar Udvalgets Flertal og Mindretal saaledes ikke har kunnet finde hinanden, men vedblivende staaer hver paa sin Bred, hver med sit Forhandlingsgrundlag, som af den modsatte Part erklæres uantageligt — da Forhandlingen nu drejer sig om Dagsordenen, vil jeg jo ikke kunne komme nærmere ind paa min Motivering heraf —, saa stod tilbage som det næste forfatningsmæssige Skridt Forsøgene paa, hvad en Forhandling mellem Tingene indbyrdes gennem et Fællesudvalg mulig vilde kunne bringe. Saavel fra Flertallet som fra Mindretallet saa man hen til denne Vej. Flertallet motiverer Opstillingen af sine Ændringsforslag ved at henvise til Muligheden af Sagens videre Behandling i et Fællesudvalg; Mindretallet henviser til det nuværende Tidspunkt, det nuværende Trin af Sagens Behandling, hvor det vil være unyttigt at gaa ind paa en Drøftelse af Sagens Enkeltheder; begge Parter peger i Betænkningen ud over Forhandlingen her ved anden og tredje Behandling og hen til Fællesudvalget, hvor Forsøget paa at naa en Forstaaelse skulde gøres, naar de to Ting var kommet i direkte Forhandling med hinanden. Nu foreslaas altsaa en brat Afslutning af Sagens videre Gang, en Afvisning af det videre Arbejde paa Opnaelsen af en Overenskomst og i øvrigt jo ogsaa derved en brat Ende paa det af de konservative Partier opstillede Forslag. I fuld Tilslutning til de Udtalelser, vi nys hørte fra den højtærede Konseilspræsident, og derunder ogsaa Udtalelserne om Anvendelsen af Kommissioner i Forhold som dette, skal jeg anbefale mine Partifæller at stemme imod denne Afvisning af Sagens videre Behandling, idet jeg skal anbefale at stemme imod den foreslaaede Dagsorden.

Rottbøll: Jeg skal i Tilslutning til, hvad den ærede Forslagsstiller (Frijs) sagde, ogsaa betone, at Regeringsforslaget vel har mange Venner i det radikale og socialdemokratiske Parti, men at de faktiske Forhold dog er saaledes, at Regeringspartiets eget Mindretal indenfor Udvalget ikke indstiller Regeringsforslaget til Vedtagelse, men indskrænker sig til at foreslaa, at man skal forkaste Højres Ændringsforslag. Det er betegnende for Situationen, at naar jeg siger om Regeringsforslaget, at det faar sin Tilslutning væsentlig fra radikal